

Пастернак

БОРИС ПАСТЕРНАК

Підготувала
Манакова С. 11-А

На шляху усвідомлення свого приречення непростим виявився вибір між музикою і філософією, між філософією і поезією.

Приклад батьків, котрі домоглися високих професійних успіхів невтомною працею, відгукнувся в Пастернаку прагненням у всьому «дійти до самої суті, в роботі, у пошуках шляху ...»

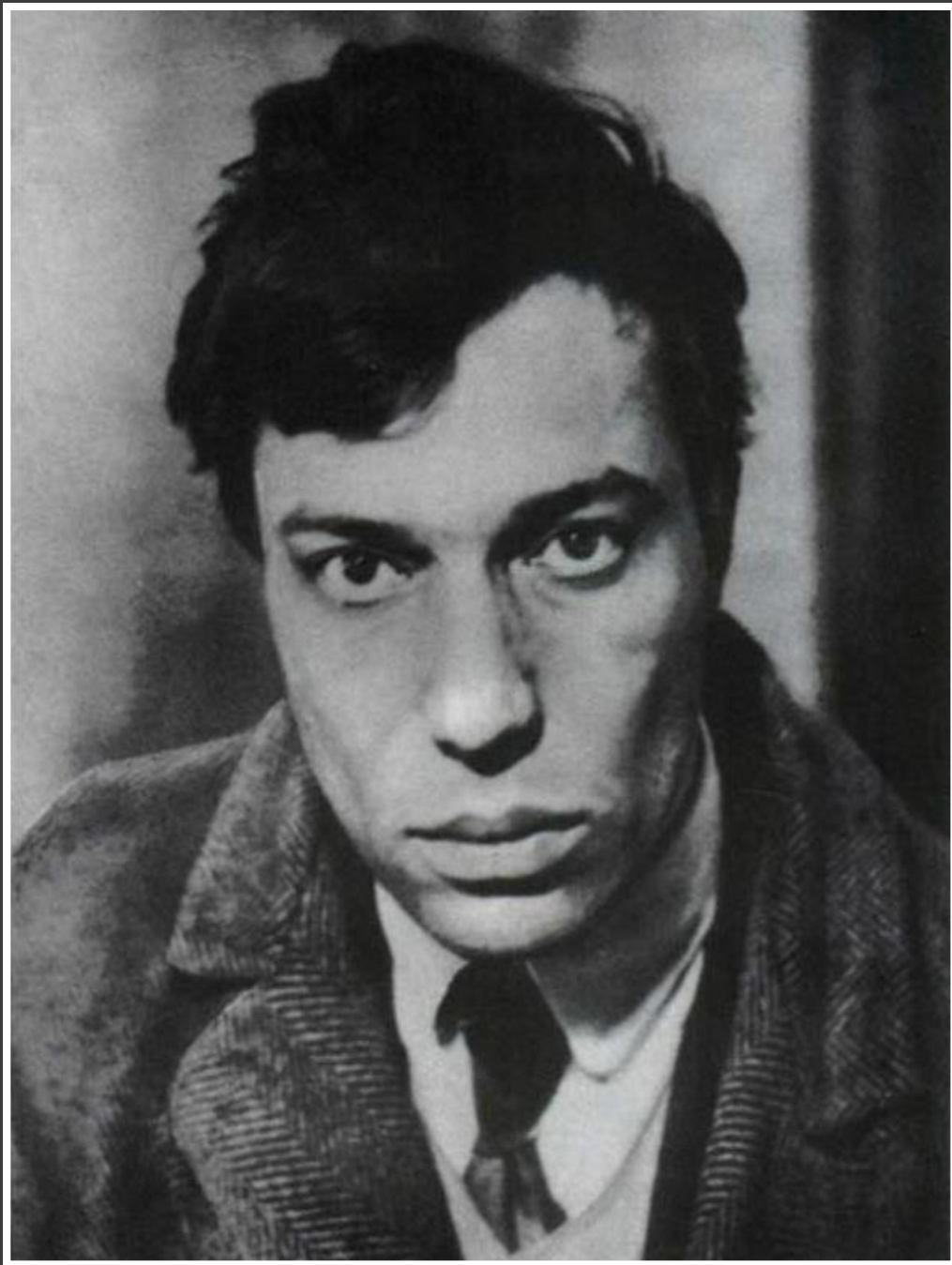
В. Ф. Асмус відзначав, що «ніщо не було так чуже Пастернаку, як досконалість наполовину» .

Згадуючи згодом свої переживання, Пастернак писав в «Охоронній грамоті»: *«Больше всего на свете я любил музыку... Но у меня не было абсолютного слуха...»*.

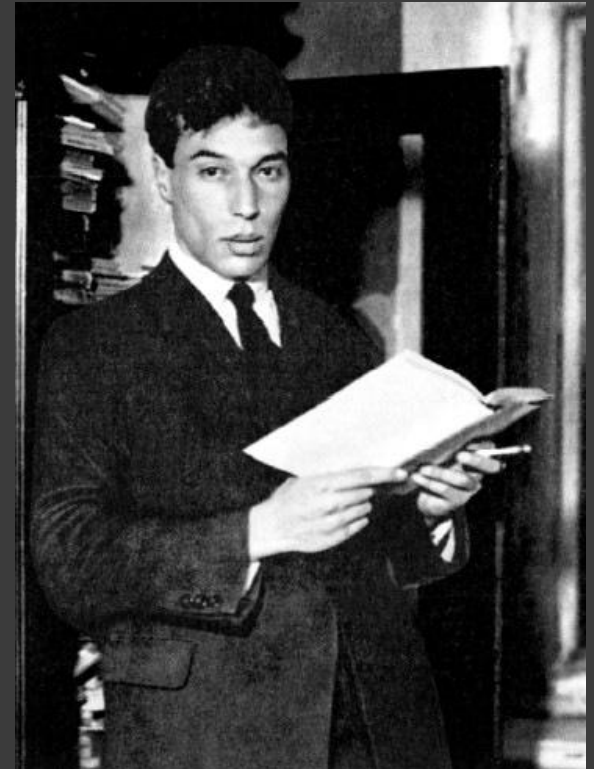
Після низки коливань Пастернак відмовився від кар'єри професійного музиканта і композитора: *«Музыку, любимый мир шестилетних трудов, надежд и тревог, я вырвал вон из себя, как расстаются с самым драгоценным»*.

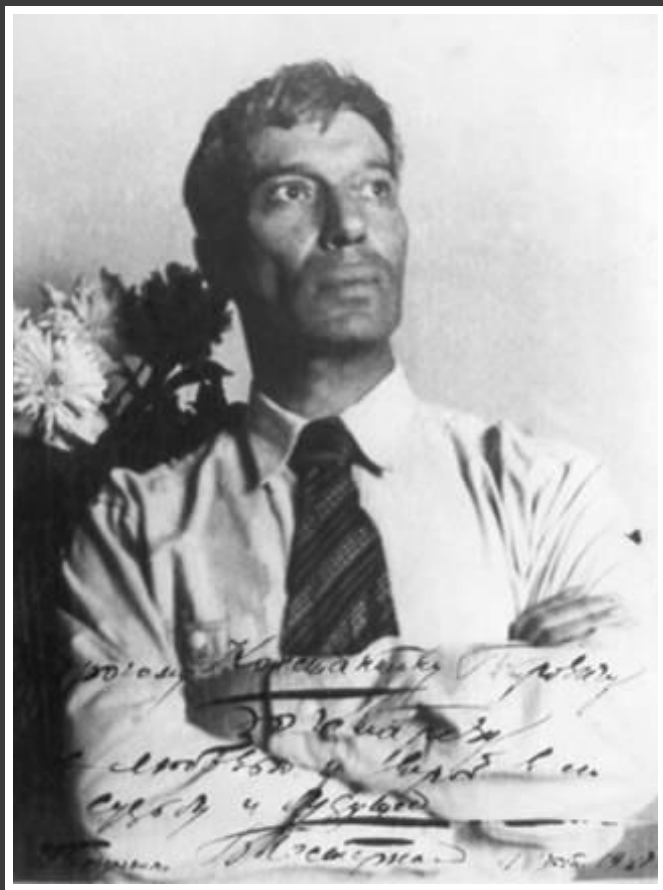
Популярність до Пастернака прийшла після жовтневої революції, коли була опублікована його книга «Сестра моя - життя» (1922). У 1923 році він пише поему «Висока хвороба», в якій створює образ Леніна.

У 20-ті роки написані також поеми «905 рік» та «Лейтенант Шмідт», оцінені критикою як важливий етап у творчому розвитку поета.

Перші публікації віршів Бориса Пастернака відносяться до 1913 року. Наступного року виходить його перша збірка «Близнюк у хмарах».

Основними особливостями поезії Пастернака є:

- щільне переплетення тем природи, кохання, мистецтва та їх філософське осмислення.
- настрої зачудування буттям, радісного сприйняття світу, духовної відкритості природі, вираження стану емоційного потрясіння, «захоплення».
- відтворення безперервного руху, динаміки життя, прагнення охопити світ у цілому.

ТЕМА КОХАННЯ

Любить иных - тяжелый крест,

А ты прекрасна без извилин,

И прелести твоей секрет

Разгадке жизни равносильна.

Ранні вірші Пастернака складні за формою, густо насичені метафорами. Але вже в них відчувається величезна свіжість сприйняття, щирість і глибина, світяться первозданно чисті фарби природи, звучать голоси дощів і хуртовин.

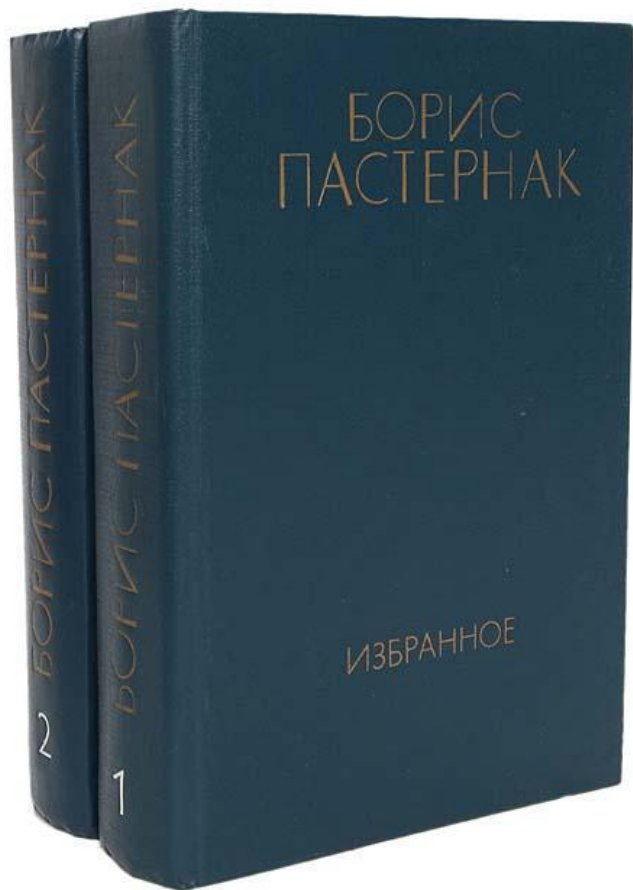

З роками Пастернак звільняється від надмірної суб'єктивності своїх образів і асоціацій. Залишаючись як і раніше філософськи глибоким і напруженим, його вірш знаходить все більшу прозорість, класичну ясність.

Проте суспільна замкнутість Пастернака помітно сковувала сили поета. Проте Пастернак посів у російській поезії місце значного і оригінального лірика, чудового співака російської природи.

Його ритми, образи і метафори впливали на творчість багатьох радянських поетів.

Борис Пастернак

*Дякую за
увагу!*